

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **R. A.**, narozen X
státní příslušník Sýrie
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

za účasti osob

zúčastněných na řízení:

1. **D. A. H.**, narozena X
bytem X
 2. **M. A.**, narozen X
bytem X
 3. **N. A. S.**, narozena X
bytem X
 4. **S. A.**, narozená X
bytem X
zastoupená matkou D. A. H. jakožto zákonnou zástupkyní
- všechny osoby zúčastněné na řízení zastoupené advokátem
Mgr. Pavlem Čížinským
sídlem Varšavská 714/38, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2005, č. j. OAM-10371-17/TP-2025,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2005, č. j. OAM-10371-17/ZP-2025, kterým byla zamítnuta žalobcová žádost o povolení k trvalému pobytu z důvodů uvedených v § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť je důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost státu.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě nejprve shrnul genezi daného případu, když uvedl, že od roku 2013 má v ČR doplňkovou ochranu, jeho manželka a nezletilé děti pobývají v ČR na základě povolení k trvalému pobytu a zletilý syn (pozn. soudu: osoba zúčastněná na řízení 2.) získal občanství ČR, čímž se žalobce stal rodinným příslušníkem občana EU dle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Požádal proto o vydání povolení k trvalému pobytu, avšak žalovaný jeho žádosti nevyhověl s odkazem na utajovanou informaci (č. j. D91/2025-OAM), která tvrdí, že žalobce měl před rokem 2012, kdy přišel do ČR, spolupracovat s represivními složkami cizího státu (nejspíše Sýrie), dopouštět se násilné trestné činnosti, přitom měl získat ony dovednosti, zkušenosti a kontakty a zřejmě tak měl činit v rámci svého povolání/zaměstnání, nebo jako jeho součást.
3. Žalobce však má za to, že utajovaná informace, na níž se napadené rozhodnutí zakládá, je skutkově nepravdivá, nevěrohodná, nepřesvědčivá a irelevantní. Popřel, že by spolupracoval s represivními orgány jakéhokoli státu. V Sýrii pracoval v telekomunikační firmě Mobifone, která patřila členům rodiny tehdejšího syrského prezidenta Bašira Assada, což sice může zakládat určité propojení s tehdejší režimem, ovšem nemůže zakládat žádnou spolupráci s represivními složkami (tj. bezpečnostními, policejními aj. složkami) tehdejšího syrského režimu. Stejně tak není dle žalobce pravdivé další tvrzení obsažené zřejmě v utajované informaci, tedy že by se dopouštěl násilné trestné činnosti, že by v čemkoli pokračoval i po svém příchodu do ČR. Poukázal na to, že pochopitelně není schopen negativní skutečnosti (navíc po tak dlouhé době) prokázat.
4. Žalobce poukázal na to, že nezná obsah utajované informace, tudíž nemůže blíže proti věrohodnosti, přesvědčivosti a relevantnosti utajované informace přednášet žádné argumenty. Předestřel své podezření, že byl v utajované informaci pomluven svým konkurentem M. Z. R. (dále jen „konkurent“), a jeho pracovními kolegy či přáteli MUDr. Y. M. a M. E. Sdělil, že s M. Z. R. měl první konflikt v roce 2019, kdy o něm začal šířit nepravdivé informace, a stížnost na tohoto konkurenta řešila Policie ČR pod spis. zn. KRPU-179466/PŘ-2019-040918. Konkurent mu nabídl, že mu sdělí, kdo o něm hledá a shromažďuje dokumenty, pokud přestane se svou prací; opakovaně mu vyhrožoval, že mu uškodí osoba jménem K., která pracuje u českých tajných služeb. O tom, že se snaží Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

konkurent dostat žalobce z ČR jej informoval W. E. po pádu režimu B. A. Žalobce dále tvrdil, že byl konkurent v lednu 2025 Sýrii, kde se snažil opatřit si dokumenty proti němu, což mohlo být v chaosu po pádu režimu (a v obecné ochotě úředníků přistupovat k padělání či falšování dokumentů) relativně jednoduché.

5. Žalobce navrhl, aby soud provedl důkazy spisem Policie ČR, obvodního oddělení Teplice, sp. zn. KRPÚ-179466/PŘ-2019-040918 a svědeckými výpověďmi W. E., žen R. H. a A. E., kterým měl M. Z. R., MUDr. Y. M. a M. E. rovněž vyhrožovat, a dále svědeckými výpověďmi konkurenta, MUDr. Y. M. a M. E.
6. Žalobce dále namítal nepřiměřenost napadeného rozhodnutí s tím, že je třeba při jejím posuzování přiměřenosti třeba porovnat závažnost tvrzených opakovaných závažných narušení veřejného pořádku na straně jedné a faktory svědčící v jeho prospěch, tj. dlouhodobý pobyt v ČR, silné rodinné vazby ke 3 dětem žijícím v ČR a velmi špatnou situaci v Sýrii. Žalobce především nesouhlasil se závěrem žalovaného, že nezískáním povolení k trvalému pobytu nic neztrácí, a tudíž to nemůže být nepřiměřené, neboť nezískáním trvalého pobytu se jeho budoucnost i jeho rodiny (zejména po ekonomické stránce) v ČR stává nejistou, když doplňková ochrana mu nemusí být prodloužena. Žalobce považoval za absurdní výtku žalovaného, že nepřiměřenost nenamítal, když ani nevěděl o existenci utajované informace, přičemž ostatní členové rodiny byli ve svých žádostech úspěšní. Dle žalobce pouhé formální zmínění některých z faktorů obsažených § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemůže představovat dostatečné posouzení přiměřenosti. Žalobce dále namítal, že zásadu nejlepšího zájmu dítěte žalovaný v napadeném rozhodnutí ani nezmínil.
7. Prostřednictvím e-mailu ze dne 24. 9. 2025 doložil žalobce kopie a překlady výpisu z trestního rejstříku vydaného Ministerstvem vnitra Syrské arabské republiky, vnitřní bezpečnostní síly, útvarem trestní bezpečnosti, ze dne 10. 9. 2025, a výpisu z Generálního registru státních zaměstnanců vedeného Ministerstvem správního rozvoje Syrské arabské republiky ze dne 10. 9. 2025 a navrhl, aby byl těmito listinami proveden důkaz, neboť prokazují, že pokud utajovaná informace tvrdí, že se v minulosti dopouštěl trestné činnosti, pak by již mohlo dojít k jeho odsouzení; a pokud utajovaná informace tvrdí, že v souvislosti se svým povoláním spolupracoval s represivními složkami, pak by byl evidován jako státní zaměstnanec.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém písemném vyjádření navrhl, aby soud žalobu zamítl. K námitce žalobce týkající se nevěrohodnosti a nepravdivosti obsahu utajované informace žalovaný konstatoval, že jeho možnosti vyjádřit se k ní jsou omezené s ohledem na jeho povinnost zachovávat mlčenlivost o obsahu utajované informace, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Zdůraznil však, že utajovaná informace je poměrně detailní stran jednání a chování žalobce jak během pobytu v jeho domovské zemi, tak i po opuštění Sýrie. Žalovaný vyslovil nepravděpodobnost fabulace utajované informace založené na svědectví osob, které mají mít s žalobcem negativní vztah. Sdělil, že utajovaná informace líčí konkrétní události, v nichž žalobce figuruje a jeho kontakty a sepětí s osobami a institucemi, jejichž činnost mimo jiné vedla k potlačování lidských práv.
9. K důkazním návrhům žalovaný uvedl, že mu není zřejmé, jakým způsobem by výpovědi navrhovaných svědků mohly přispět ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

10. K namítané nepřiměřenosti žalovaný konstatoval, že se otázce přiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života pana žalobce věnoval, a to i přes to, že to zákon o pobytu cizinců nevyžaduje a žalobce sám před vydáním rozhodnutí nepřiměřenost dopadu takového rozhodnutí jednak nenamítal, a jednak neuvedl žádnou skutečnost, která by mohla odůvodnit závěr, že nevydání povolení k trvalému pobytu z důvodu hrozby pro bezpečnost státu, kterou žalobce představuje, by bylo nepřiměřené.
11. Žalovaný poukázal na to, že žalobce může na území ČR pobývat na základě doplňkové ochrany, tudíž bezprostředním důsledkem napadeného rozhodnutí není povinnost žalobce z území ČR vycestovat. Může tedy na území ČR nadále pobývat se svou ženou a nezletilým dítětem, když další dvě jeho děti jsou zletilé, a protože žalobce nesdělil opak, jistě se o sebe dokáže již samy postarat.
12. S odkazem na § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců žalovaný zdůraznil, že intenzita dotčení práv žalobce na ochranu jeho soukromého a rodinného života by musela dosáhnout takových rozměrů, aby převýšila veřejný zájem na tom, aby na území ČR nepobývali cizinci, kteří představují pro bezpečnost ČR hrozbu. Žalovaný trval na tom, že se zachování rodinného života žalobce věnoval a poměřoval jej ve vztahu k zájmu na zachování bezpečnosti ČR, přičemž shledal na základě obsahu utajované informace, že není žádoucí, aby se žalobce na území ČR zdržoval, resp. aby zde dlouhodobě nepobýval. Žalovaný trval na tom, že vzal ohledně soukromého a rodinného života v úvahu všechny relevantní skutečnosti, které mu byly známy z jeho úřední činnosti, a zdůraznil, že bylo především na žalobci, aby tvrdil veškeré rozhodné skutečnosti a uvedl všechny důvody, proč by jeho žádosti mělo být vyhověno. Žalobce však ohledně této povinnosti nebyl nikterak aktivní.
13. K poukazu žalobce na Úmluvu o právech dítěte a zásadu nejlepšího zájmu dítěte, žalovaný mj. poukázal na to, že správní řízení o žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu žalobci, se jeho nezletilého syna přímo netýká, tudíž z něj nelze dovozovat povinnost správních orgánů se jím zvláště či spíše bez dalšího zabývat. Žalovaný připustil, že je sic v nejlepším zájmu nezletilého syna, aby si mohl bez omezení užívat společnosti svých rodičů, nicméně zdůraznil, že tomuto zájmu silně konkuruje zájem ČR na zachování její bezpečnosti, resp. bezpečnosti jejích obyvatel, což bude možné pouze tehdy, pokud nebude moci žalobce na území dlouhodobě pobývat. Žalovaný má za to, že právě zájem na zachování bezpečnosti ČR převáží nad zájmem nezletilého syna žalobce a žalobce na zachování rodinného života na území ČR. Nezletilý syn žalobce se na území neocitne bez rodičovské péče, když na území žije jeho matka, s níž sdílí společnou domácnost. Žalovaný zopakoval, že žalobce neuvedl v průběhu řízení žádná specifika svého vztahu k nezletilému synovi ani k otázkám soukromého života, a proto shledal, že zájem na ochraně bezpečnosti ČR převáží nad žalobcovým zájmem na zachování soukromého a rodinného života, jakož i nad zájmem jeho nezletilého syna na společném soužití na území ČR.

Replika žalobce na vyjádření žalovaného

14. Na písemné vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž zopakoval absurditu výtky žalovaného, že neargumentoval nepřiměřeností rozhodnutí, když neznal obsah utajované informace, ani nevěděl o její existenci. Zdůraznil, že se po celých 13 let jakákoli nebezpečnost jeho osoby nikterak neprojevila, ani to žádné orgány ČR nezaznamenaly. Dále je přesvědčen, že z Úmluvy o právech dítěte jasně vyplývá, že se žalovaný musí vypořádat s nejlepším zájmem dítěte vždy. Má proto za to, že pokud se Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

žalovaný v napadeném rozhodnutí o nejlepším zájmu dítěte nezmínil, ač z obsahu spisu zjistil, že žalobce nezletilé dítě má, pak je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, a tento nedostatek nemůže žalovaný zhojit v rámci svého vyjádření k žalobě. Již pro uvedenou nepřezkoumatelnost by mělo být napadené rozhodnutí dle žalobce zrušeno.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 1

15. Manželka žalobce D. A. se podáním ze dne 10. 10. 2025 vyjádřila tak, že bude uplatňovat práva osoby zúčastněné za řízení. Uvedla, že od roku 2012 žije rodina v ČR, od té doby nikam nevystěhovali a její manžel nemá žádné kontakty v Sýrii. Poukázala na to, že proti němu nebylo nikdy vzneseno žádné obvinění, nebylo proti němu vedeno žádné řízení a ani nová syrská vláda jej nestíhá. Vyjádřila své přesvědčení, že veškerá obvinění proti němu jsou smyšlená, účelová a nepodložená a pocházejí od konkurenta. Sdělila, že disponují oficiálními dokumenty vydanými novou syrskou vládou, z nichž vyplývá, že proti žalobci nebylo vedeno žádné soudní trestní řízení. Zdůraznila, že žalobce je jedinými živitelem rodiny.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 2

16. Syn žalobce Mohamad Alshaer se v podání ze dne 10. 10. 2025 vyjádřil tak, že i ona bude uplatňovat práva osoby zúčastněné za řízení. Uvedl, že je občanem ČR, jeho otec zde žije řádným životem již 13 let a veškerá obvinění proti němu jsou smyšlená, pocházející od konkurenta. Přdestřel, že se situace v Sýrii počala zhoršovat v roce 2015, tudíž otec se nemohl nijak podílet na událostech v Sýrii, když v té době již žil v ČR. Stejně jako jeho matka sdělil, že otec má k dispozici oficiální dokumenty vydané novou syrskou vládou, z nichž vyplývá, že proti žalobci nebylo vedeno žádné soudní trestní řízení, a také on zdůraznil, že žalobce je jedinými živitelem rodiny.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 3

17. Dcera žalobce N. A. S. se v podání ze dne 31. 10. 2025 vyjádřila tak, že i ona bude uplatňovat práva osoby zúčastněné za řízení. Uvedla, že žalobce při vstupu na území České republiky uvedl veškeré pravdivé údaje a nic nezatajil. Následně byla rodina ubytována v azylovém středisku a žalobce založil firmu a začal podnikat. Následně byl jí i sourozencům povolen trvalý pobyt a bratrovi následně bylo uděleno české občanství. Osoba zúčastněná na řízení 3. vyslovila podiv nad tím, že teprve nyní, po pádu staré vlády, vyšly najevo skutečnosti, z nichž má vyplývat, že její otec je nebezpečný. Přitom žalobce nemá v Sýrii žádné problémy, má ubližující ubližovat ostatním, by se nemělo věřit.

Další vyjádření osob zúčastněných na řízení č. 1–4

18. Právní zástupce osob zúčastněných na řízení podal další vyjádření, v němž poukázal na to, že napadeným rozhodnutím v samotném důsledku (z důvodů ve vyjádření podrobněji rozvedených) nebylo rozhodnuto pouze o tom, zda žalobce získá povolení k trvalému pobytu či zda zůstane v pozici doplňkové ochrany dle § 14a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 sb., o Policii České republiky, ale též o tom, zda žalobce bude moci pobývat v České republice anebo zda své právo pobytu ztratí.

Ústní jednání soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

19. Při soudním jednání konaném dne 24. 11. 2025 právní zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu, přičemž vyzdvihl zásadní žalobní argumentaci a doplnil, že žalovaný zatížil řízení vadou, spočívající v porušení § 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen správní řád“), neboť žalobci nedal před vydáním rozhodnutí na vědomí, že součástí spisu je i záznam ze dne 9. 7. 2025, jímž bylo dáno žalobci na vědomí, že podkladem pro vydání rozhodnutí je také písemnost poskytnutá zpravodajskou službou České republiky v režimu utajení, která je uchovávána odděleně mimo spis, z něhož vyplývá, že minulost žalobce zakládá důvodné podezření, že by mohl při svém pobytu na území ČR zneužít své specifické dovednosti, zkušenosti a potencionální síť, a tím ohrožit bezpečnost státu. Žalobce si záznamu při nahlížení do spisu nevšiml a (nově) tvrdil, že o existenci utajované informace před vydáním rozhodnutí nevěděl. Rovněž nově namítl, že byl žalovaným neadekvátně ve vztahu k případu žalobce použit pojem bezpečnost státu. Na žalobě trval a navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí.
20. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž soudním jednání odkázala na písemné vyjádření žalovaného k žalobě. Poukázala na to, že ze zákona nikterak nevyplývá povinnost žalovaného předem účastníka seznámit s tím, že podkladem pro rozhodnutí je utajovaná informace a co z ní vyplývá. Je přesvědčena, že žalovaný dostal své povinnosti, stanovené v § 36 odst. 3 správního řádu. K další námitce žalobce, týkající se nepřiměřenosti napadeného rozhodnutí, konstatovala, že se žalovaný s touto námitkou v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal a to přesto, že nebyla žalobcem uplatněna, přičemž vycházel z obsahu správního spisu.
21. Osoby zúčastněné na řízení především poukazovaly na to, že žalobce žije v České republice bez jakýchkoliv problémů, disponuje listinnými důkazy, prokazujícími, že ani v Sýrii se nedopouštěl žádné trestné činnosti. Předestřely dále nekalé praktiky konkurenta a vyjádřily přesvědčení, že veškeré údaje, které jsou obsahem utajované informace, byly poskytnuty právě konkurentem.
22. Samosoudkyně se seznámila s utajovanou informací vedenou žalovaným pod sp. zn. D91/2025-OAM (dále již jen „utajovaná informace“) v zabezpečené místnosti soudu dne 20. 10. 2025. U zdejšího soudu je zmíněná utajovaná informace vedena pod spisovou značkou D1/2025-KS-UNL-Nt 1528/2025. Autorem utajované informace je zpravodajská služba České republiky. Soud při jednání neprováděl důkaz zmíněnými utajovanými informacemi s ohledem na § 172 odst. 9 zákona o pobytu cizinců, dle kterého platí, že *„projednávání utajovaných informací, které byly podkladem pro rozhodnutí správního orgánu podle tohoto zákona, se mohou zúčastnit pouze osoby, kterým jsou tyto informace již známy, ostatní předseda senátu soudu pro určitou část jednání vyloučí.“* V projednávané věci by bylo třeba při provádění důkazu utajovanou informací vyloučit žalobce a jeho právního zástupce z příslušné části soudního jednání. Provádění důkazu utajovanou informací by se mohl zúčastnit pouze žalovaný, kterému je však tato utajovaná informace známa, jelikož byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Samosoudkyně se již předem s utajovanou informací seznámila. V případě provádění důkazu utajovanými informacemi musí jednání probíhat ve speciální jednací síni, kterou ad hoc před jednáním musí prověřit policejní orgán. Za těchto okolností považoval soud za formalistické provádět při jednání důkaz utajovanou informací, která je soudu známa a pro účastníky řízení by případné dokazování utajovanou informací při jednání shora popsáním způsobem nemělo žádný význam. Soud proto při jednání usnesením rozhodl, že neprovede důkaz utajovanou informací, neboť soudu i

žalovanému je tato informace známá a žalobce i osoby zúčastněné na řízení jsou z projednání utajované informace vyloučeny.

23. Soud při jednání provedl důkaz listinami předloženými žalobcem, a to originálem a překladem výpisu z trestního rejstříku vydaného Ministerstvem vnitra Syrské arabské republiky, vnitřní bezpečnostní síly, útvarem trestní bezpečnosti, ze dne 10. 9. 2025, z nichž vyplývá, že žalobce neměl k tomuto datu záznam v rejstříku trestů; a dále originálem a překladem výpisu z Generálního registru státních zaměstnanců vedeného Ministerstvem správního rozvoje Syrské arabské republiky ze dne 10. 9. 2025, podle něhož bylo ze záznamů zjištěno, že žalobce nebyl státním zaměstnancem.
24. Soud dále provedl důkazy zprávou společnosti Logo Mobifone (předložené žalobcem v arabském originále i jeho překladu) ze dne 28. 5. 2012, podle níž tato společnost sdělila, že žalobce u této společnosti pracuje jako manažer pro styk s veřejností s měsíční mzdou 50 000 Syrských liber; dále listinou Podklad pro doklad o výši mzdy, vystavenou účetní žalobce, z níž vyplývá, že žalobce v roce 2019 dosahoval čisté mzdy vyšší než 30 000 Kč měsíčně, přičemž od roku 2022 (s výjimkou roku 2024, kdy jeho příjmy dosahovaly téměř 20 000 Kč) činí čistá mzda žalobce méně než 10 000 Kč (posledních 7 měsíců 8 500 Kč); a dále potvrzeními o studiu zletilých dětí žalobce (2. a 3. osoba zúčastněná na řízení) – dcera A. S. N. na Technické univerzitě v Liberci a syn M. A. na gymnáziu v Dubí u Teplic.
25. Žalobce dále navrhl, aby soud vyžádal spis, vedený obvodním oddělením Policie ČR Teplice pod sp. zn. KRPU-179466/PŘ-2019-040918, jímž mělo být prokázáno, že žalobce podal oznámení z důvodu šíření nepravdivé informace na M. Z. R. v roce 2019 a policie tuto záležitost řešila. Policie soudu sdělila (podání ze dne 2. 10. 2025, č. l. soudního spisu 37), že spisový materiál byl po 5 letech, tj. 28. 7. 2025, skartován a není již k dispozici. K věci dále uvedla, že věc byla vedena na základě oznámení žalobce proti neznámému pachateli jako přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona č. 251/2016 Sb. (pozn. soudu: jedná se o zákon o některých přestupcích a podle uvedeného zákonného ustanovení se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že úmyslně naruší občanské soužití tak, že se vůči jinému dopustí jiného hrubého jednání) a věc byla dle § 74 odst. 3 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb. (pozn. soudu: jedná se o zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a podle uvedeného zákonného ustanovení orgán policie věc odloží, není-li dáno podezření z přestupku nebo nelze-li přestupek projednat, anebo nezjistí-li do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující podezření, že jej spáchala určitá osoba) dne 21. 10. 2021 odložena. Vzhledem k tomu, že spis Policie ČR Teplice sp. zn. KRPU-179466/PŘ-2019-040918 byl již skartován, nemohl soud tímto spisem provést důkaz, a proto rozhodl podle § 52 odst. 1 s. ř. s. o jeho neprovedení.
26. Žalobce při jednání předložil listinu s arabským textem a podpisy, jimiž prokazoval, že se konkurent dopouští nekalého jednání vůči řadě jiných osob, když falšuje jejich podpisy. Vzhledem k tomu, že listina nebyla opatřena překladem do českého jazyka, soud touto listinou důkaz neprováděl a tento důkazní návrh zamítl.

Posouzení věci soudem

27. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty od doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

28. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a proběhlém ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

29. Předně soud konstatuje, že se nezabýval námitkami, uplatněnými žalobcem až po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty, a to pro jejich opožděnost. Jednalo se o námitku porušení § 36 odst. 3 správního řádu, kdy žalobce nově namítal, že nebyl seznámen s existencí utajované informace před vydáním napadeného rozhodnutí, resp. se záznamem ze dne 9. 7. 2025, č. j. OAM-10371-14/TP-2025, neboť si nevšiml, že tento záznam je založen ve spise a nebyl na něj žalovaným upozorněn. Současně soud neřešil nově uplatněnou žalobní námitku, týkající se výkladu pojmu bezpečnost státu.

30. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 7. 4. 2025 u žalovaného žádost o povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU dle § 87h odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Z výpisu z Cizineckého informačního systému a evidenční karty žalobce plyne, že žalobce pobývá na území České republiky od roku 13. 11. 2012, kdy mu byla zamítnuta žádost o azyl a přiznána tzv. doplňková ochrana, a to opakovaně, naposledy s platností do 12. 1. 2026. Spolu s žalobcem pobývá na území ČR manželka žalobce D. A. H. (osoba zúčastněná na řízení 1), rovněž na základě doplňkové ochrany, a stejně tak jejich zletilá dcera N. A. S. (osoba zúčastněná na řízení 3) a nezletilá dcera S. A. (osoba zúčastněná na řízení 4). Zletilý syn žalobce a jeho manželky M. A. (osoba zúčastněná na řízení 2) získal dnem 27. 1. 2025 státní občanství ČR. V průběhu správního řízení požádal žalovaný Policii ČR o provedení pobytové kontroly, z níž vyplynulo, že celá rodina, tedy žalobce, jeho manželka, zletilý syn a dcera a nezletilá dcera žijí společně v bytě na adrese X. V průběhu správního řízení byly žalovanému poskytnuty zpravodajskou službou ČR písemné informace vztahující se k osobě žalobce. Informace byly žalovanému poskytnuty v režimu utajení stupeň *důvěrné* v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 412/2005 Sb.“). Utajované informace byla správním orgánem přiřazena spisová značka X. Utajované informace byly uchovávány odděleně mimo správní spis dle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

31. Podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže je důvodné nebezpečí, že by rodinný příslušník občana Evropské unie mohl ohrozit bezpečnost státu nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.

32. Žalobce předně namítá, že nikdy nespolupracoval s žádnými represivními orgány žádného státu, a rovněž že jsou nepravdivá tvrzení, že by se měl dopouštět násilné trestné činnosti. Žalobce má za to, že utajovaná informace je založena pouze na pomluvách jeho konkurenta a konkurentových známých. Jinými slovy žalobce nesouhlasí se závěrem

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

žalovaného, že jsou v jeho případě naplněny zákonné požadavky pro nevyhovění jeho žádosti proto, že je důvodné nebezpečí, že by mohl ohrozit bezpečnost ČR. Tuto námitku neshledal soud důvodnou, neboť se zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobce nebezpečí pro bezpečnost státu představuje.

33. Ve vztahu k uvedené zásadní námitce žalobce poukazuje na to, že nezná obsah utajované informace, a tudíž se k její věrohodnosti a přesvědčivosti nemůže sofistikovaněji vyjádřit. Soud proto nejprve řešil, zda žalovaný, který své rozhodnutí opřel právě o tuto utajovanou informaci, žalobce seznámil alespoň s podstatou důvodů obsažených v předmětné utajované informaci (k této povinnosti ve vztahu k utajovaným informacím srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2023, č. j. 3 Azs 14/2022-43).

34. Ze správního spisu bylo zjištěno, že jeho součástí je rovněž záznam ze dne 9. 7. 2025, č. j. OAM-10371-14/TP-2025, jímž bylo dáno žalobci jakožto účastníku na vědomí, že podkladem pro vydání rozhodnutí je také písemnost, která je dle § 169m odst. 1 zákona o pobytu cizinců uchovávána odděleně mimo spis pod zn. 91/2025-OAM, a že tato informace byla poskytnuta zpravodajskou službou České republiky v režimu utajení (stupeň „důvěrné“) v souladu se zákonem č. 412/2005 Sb. Žalobci bylo tímto záznamem nastíněno, že jeho minulost, která je spojená se spoluprací s represivními složkami cizí moci systematicky potlačujícími základní lidská práva, spolu s násilnou trestnou činností zakládá důvodné podezření, že by mohl při svém pobytu na území ČR zneužít své specifické dovednosti, zkušenosti a potencionální sítě, a tím ohrozit bezpečnost státu. Žalovaný poskytl žalobci potřebné poučení, na jehož základě žalobce dne 24. 7. 2025 nahlédl do spisu, seznámil se s podklady pro vydání rozhodnutí a projevil nezáměr se k podkladům jakkoli vyjádřit a tyto doplnit či jejich doplnění navrhnout.

35. Na základě výše uvedeného soud shledal, že sdělení informace o tom, že v minulosti žalobce spolupracoval s represivními složkami cizí moci, které systematicky potlačují základní lidská práva, že lze předpokládat, že tyto jeho vazby stále trvají, že se dopustil násilné trestné činnosti, a že disponuje specifickými dovednostmi a zkušenostmi, které mohou vyvolávat obavu o bezpečnost státu, lze považovat za naplnění požadavku, dle něhož musí být v obecnosti sdělena podstata důvodů, které jsou obsaženy v utajovaném podkladu. Soud má rovněž za to, že skutečnosti uvedené v utajované informaci jsou dostatečně individualizovány a jsou zcela konkrétní.

36. Při rozhodování na základě utajovaných informací platí, že zprávy policie a zpravodajských služeb nemohou být „pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu zachyceného ve spise a soudem ověřitelného. Žalovaný i správní soudy musí mít možnost zhodnotit věrohodnost a přesvědčivost zpravodajské informace a její relevanci ve vztahu k bezpečnostnímu řízení“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2016, č. j. 4 As 1/2015-40, bod 32). Tyto informace by tak měly obsahovat popis zdroje získaných informací a způsobu jejich získání, včetně popisu okolností a důvodů, pro které má policejní orgán nebo zpravodajská služba uvedené informace za věrohodné. Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby k tomu byly používány pouze informace skutečné a věrohodné, ne vyfabulované. Tyto informace musí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 2 Azs 259/2019-28, bod 22).

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

37. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečně srozumitelně vysvětlil svůj postup s ohledem na aplikovaný režim utajení podkladů pro vydání rozhodnutí o žádosti žalobce. Na stranách 2 a 3 napadeného rozhodnutí žalovaný s odkazem na výše citované rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, jakož i na další touto tematikou zabývající se rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, hodnotil, zda obsah utajované informace je věrohodný a přesvědčivý. Konstatoval, že *„utajovaná informace obsahuje popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušnou službou ve vztahu ke konkrétním skutečnostem týkajícím se zejména pracovního života především samotného žadatele či určitých s ním spojených osob, a to před vstupem na území České republiky, přičemž působení žadatele pak mělo přesah do doby pobytu žadatele na území České republiky. Jednání žadatele je popsáno do detailu a působí tím věrohodně; a pokud jde o rozsah poskytnutých informací, též přesvědčivě. Informace vystihuje nenáhodný a dlouhodobý charakter různorodých aktivit žadatele...“*, a dále, že se jednalo o dlouhodobé jednání žalobce, přičemž utajovaná informace obsahuje rovněž údaje o časovém rozmezí, v němž byly poznatky získávány, a že se nejednalo o jednorázové či náhodné jednání; současně je z ní zřejmé, z jakých zdrojů zpravodajská služba čerpala včetně popisu těchto zdrojů. Žalovaný doplnil, že utajovaná informace obsahuje oddělený zpravodajský komentář s takovými údaji, které dokreslují celkový kontext popisovaných skutečností týkajících se žalobce včetně osvětlení důvodů, proč byla informace poskytnuta právě v současné době. Z uvedených důvodů měl žalovaný utajovanou informaci za věrohodnou a přesvědčivou. Poté, co se soud seznámil s utajovanou informací, dospěl i on ke stejnému závěru.

38. Lze připustit, že ani soudu není zcela zřejmé, na podkladě které ze zpráv vycházel žalovaný ze skutečnosti, že by se žalobce měl dopouštět pro Českou republiku nebezpečného jednání právě v rámci svého pracovního života. Nicméně nelze přisvědčit žalobci, že by podkladem pro údaje obsažené v utajované informaci mohly být pomluvy a smyšlené nepravdy konkurenta žalobce a známých tohoto konkurenta. Utajovaná informace obsahuje jednání a činnost žalobce v rozsahu několika let s dílčími jednáními, která na sebe nikterak nenavazují, a jak vyplývá ze sdělení poskytovatele utajované informace, poznatky k žalobci v ní obsažené byly získány od několika, na sobě nezávislých, zdrojů. Dle názoru soudu je s ohledem na obsah utajované informace, v níž je konkrétně popsáno jednání žalobce v minulých letech, zcela vyloučené, aby byly v ní sdělené poznatky k žalobci učiněny na základě nepravdivých, smyšlených a vyfabulovaných pomluv, navíc od osob z jednoho okruhu. Lze si jen stěží představit, že by pro činnost zpravodajských služeb a podkladem pro závěry z této činnosti plynoucí byly nikterak neověřené pomluvy, fabulace a udavačské praktiky obchodních nepřátel ověřované osoby. Nadto je třeba upozornit na reakci žalobce poté, co byl seznámen s existencí utajované informace a byla mu v obecnosti sdělena podstata důvodů, které jsou v ní obsaženy. Ačkoli byl žalobce záznamem ze dne 9. 7. 2025 a následně při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 24. 7. 2025 informován o podstatě utajované informace, na tuto skutečnost nikterak nereagoval. Přestože žalobce v žalobě důrazně popírá, že by se dopustil jednání v utajované informaci popsané, toto své důrazné popření (resp. jakékoli popření) žádným způsobem nepředestřel žalovanému. Nebránil se bezprostředním nesouhlasem s poznatky získanými zpravodajskou službou k jeho osobě a ani po několika týdnech od seznámení do vydání napadeného rozhodnutí na rozhodnou skutečnost zjištěnou žalovaným, na jejímž základě byla zamítnuta jeho žádost, adekvátně nereagoval (vyjádřením se k této skutečnosti a označením důkazů k prokázání nevěrohodnosti podkladu). Taková (ne)reakce vskutku nedodává věrohodnosti obraně žalobce proti tak závažnému a dle žalobce nepravdivému podkladu pro rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

39. Žalobce až v žalobě vysvětlil svou verzi (spočívající v konkurenčním boji) o vzniku utajované informace a k prokázání tohoto svého tvrzení navrhl k provedení listinné důkazy, a to spisem, vedeným obvodním oddělením Policie ČR Teplice pod sp. zn. KRPÚ-179466/PŘ-2019-040918, jímž mělo být prokázáno, že žalobce podal oznámení z důvodu šíření nepravdivé informace na M. Z. R. v roce 2019 a policie tuto záležitost řešila; a dále důkazy výpověďmi svědků, a to jednak osob, jímž mělo být konkurentem žalobce rovněž vyhrožováno a také osob, které se měly šíření nepravdivé informace a pomluv vůči žalobci dopustit. Soud tyto důkazy neprovedl pro nadbytečnost. Jednak, jak je již vysvětleno v bodě 23 tohoto rozsudku, policie již nemá po skartaci spis k dispozici, a jednak, pokud byla věc přestupku proti občanskému soužití vedená proti neznámému pachateli a odložená, nemá pro tvrzení žalobce o spiknutí proti jeho osobě, které mělo vést k existenci utajované informace, žádnou důkazní hodnotu. Poznatky, které by měl soud zjistit ze svědeckých výpovědí, pak nemají pro posouzení věci žádnou relevanci. Soud nikterak nezpochybňuje možnost žalobcem tvrzených nekalých praktik v rámci soupeření mezi ním a dalšími ekonomickými subjekty. Nicméně, jak je vysvětleno výše, z utajované informace rozhodně nelze dovodit, že by jednání žalobce obsažené a popsané v této informaci mohlo být pouhou fabulací vycházející z jednoho zdroje (konkurenta žalobce a známých konkurenta). Soud proto rozhodl podle § 52 odst. 1 s. ř. s. o neprovedení těchto, žalobcem navržených, důkazů.
40. Soud však provedl další žalobcem navržené důkazy, a to překlady výpisu z trestního rejstříku vydaného Ministerstvem vnitra Syrské arabské republiky, vnitřní bezpečnostní síly, útvarem trestní bezpečnosti, ze dne 10. 9. 2025, a výpisu z Generálního registru státních zaměstnanců vedeného Ministerstvem správního rozvoje Syrské arabské republiky ze dne 10. 9. 2025, jimiž žalobce prokazoval, že pokud by se v minulosti dopouštěl trestné činnosti, pak by již (pozn. soudu: myšleno po pádu režimu Bašara al-Asada v prosinci 2024) mohlo dojít k jeho odsouzení; a pokud utajovaná informace tvrdí, že v souvislosti se svým povoláním spolupracoval s represivními složkami, pak by byl evidován jako státní zaměstnanec. Z těchto listinných důkazů sice bylo skutečně zjištěno, že žalobce těmito registry neprochází, nicméně z utajované informace nevyplývá, že by se měl žalobce popsaneho jednání dopouštět v rámci svého zaměstnání a skutečnost, že nebyl dosud odsouzen v zemi svého původu v trestním řízení, nevylučuje věrohodnost utajované informace. Není totiž vyloučeno, že jednání, které je nebezpečné a trestné pro Českou republiku nemusí nutně znamenat nebezpečí a trestnost i pro jinou zemi. Těmito důkazy se tedy žalobci nepodařilo zpochybnit a vyvrátit věrohodnost a pravdivost utajované informace.
41. Lze tedy shrnout, že soud dospěl k závěru, že utajovaná informace obsahuje věrohodné, nikoli vyfabulované, informace, které poskytují dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro posouzení věci, a námitku žalobce, že její obsah je nepravdivý a nevěrohodný shledal soud nedůvodnou.
42. Současně soud dospěl k závěru, poté co se seznámil s utajovanou částí správního spisu, že informace, na které založil žalovaný svůj závěr o bezpečnostním riziku žalobce pro Českou republiku, splňuje požadavky stanovené judikaturou Nejvyššího správního soudu již citovanou v bodě 32 tohoto rozsudku. Utajovaná informace obsahuje tvrzení původce informací, z nichž dovozuje závěr o existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce mohl ohrozit bezpečnost České republiky; dále obsahuje dostatečně podrobný a časově určený popis konkrétních skutečností, z nichž toto tvrzení vychází, jakož i sdělení, že tyto informace pocházejí z několika různých zdrojů. Utajovaná informace o činnosti žalobce a Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

její (byť i potencionalní) škodlivosti pro bezpečnostní zájmy České republiky vytvářejí ucelený, věrohodný a přesvědčivý základ pro další posouzení žalobce jakožto bezpečnostního rizika pro Českou republiku. Jestliže utajovaná informace popisuje dostatečně určité konkrétní jednání žalobce, jeho spolupráci s represivními složkami cizí moci systematicky potlačujícími základní lidská práva a jeho násilnou trestnou činnost, jakož i jeho zkušenosti a dovednosti zakládající důvodnou obavu z jeho nebezpečnosti, pak utajovaná informace poskytuje dostatečnou oporu pro závěr žalovaného o existenci důvodného nebezpečí, že by žalobce při své pobytku na území České republiky mohl ohrozit bezpečnost státu.

43. V další žalobní námitce se žalobce dovolával nepřiměřených dopadů napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Dlužno dodat, že tak učinil poprvé až v předmětné žalobě, a že není pravdou, jak žalobce tvrdí, že mu ve vznesení této námitky bránila skutečnost, že nevěděl o existenci utajované informace. Naopak, jak je již popsáno v bodě 34 tohoto rozsudku, žalobce byl záznamem ze dne 9. 7. 2025 a následně při seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dne 24. 7. 2025 informován jak o existenci utajované informace, tak i o její podstatě, a přestože měl dostatečný časový prostor (několik týdnů), aby se k tomuto podkladu vyjádřil a na dopady do svého soukromého a rodinného života upozornil, neučinil tak.

44. Přesto se žalovaný v napadeném rozhodnutí, a to na str. 5 a násl., přiměřeností dopadů svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života zabýval. Vycházel přitom ze zjištění, že žalobce je ženatý. Manželé mají 3 děti, 2 zletilé, přičemž syn M., nar. X, se stal státním příslušníkem České republiky, a nezletilou S., která se narodila X. Zletilá dcera a nezletilá dcera žalobce jsou stejně jako jejich rodiče státními příslušníky Syrské arabské republiky; dcera a manželka žalobce pobývají na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Žalobce zde pobývá na základě opakovaně prodlužované doplňkové ochrany. Rodina žije ve společné domácnosti v jednom bytě. Žalobce zde pracuje a jeho zdravotní stav je dobrý. Žalovaný nezpochybnil pevnost rodinných vazeb žalobce v České republice. Připomenul však, že předmětem projednávané žádosti je nejvyšší pobytové oprávnění, a že do jeho současného pobytového oprávnění nebude rozhodnutím nikterak zasazeno, přičemž případným možným návratem do země původu se bude zabývat správní orgán až při posuzování žádosti žalobce o prodloužení doplňkové ochrany.

45. Při poměřování dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce s bezpečností České republiky žalovaný konstatoval, že jednání žalobce směřující proti bezpečnosti České republiky a jejích obyvatel je natolik závažné, že pouze mimořádně intenzivní zásah do soukromého a rodinného života žalobce by mohl odůvodňovat vyhovění žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu, přičemž možnost takového zásahu nebyla v daném případě tvrzena ani zjištěna. Dle žalovaného utajovaná informace je natolik závažná, že zcela převažuje na soukromými vazbami žalobce na území České republiky.

46. Soud se zcela ztotožňuje se žalovaným, že by musel být v daném případě zjištěn mimořádně závažný zásah do práv rodinných příslušníků žalobce, který by vedl k závěru o nepřiměřenosti rozhodnutí. Takové závažné důvody však žalobce v žalobě neuvedl. Dlouhodobý pobyt žalobce a silné citové vazby k rodinným příslušníkům žijícím na území České republiky takovými důvody v daném případě nejsou. Žalobce a osoby zúčastněné na řízení namítají, že žalobce je jediným členem rodiny, který zabezpečuje jejich obživu. I přesto, že tímto rozhodnutím nedochází ke zhoršení postavení žalobce, neboť může

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

používat výhod již přiznaného pobytového oprávnění, lze konstatovat, že pro zajištění výživy není nezbytná bezprostřední přítomnost na území České republiky. Nebylo přitom tvrzeno ani zjištěno, že by žalobce nemohl vykonávat pracovní činnost na území země svého původu, event. v jiné zemi a zabezpečovat tak finanční prostředky pro obživu své rodiny. Přitom si lze jen stěží představit, že by rodině žalobce, v níž jsou 4 dospělé osoby a jedno dospívající dítě, postačovalo k živobytí pouhých 8 500 Kč, kterých žalobce (jak soudu prokázal) měsíčně ze své podnikatelské činnosti dosahuje. Navíc dvě z jeho dětí jsou již zletilé a byť dosud studují, nejsou odkázané na výchovu svých rodičů. Pokud jde o manželku žalobce a nezletilou Sally, je třeba znovu zdůraznit, že napadeným rozhodnutím není vydán žádný zákaz vstupu ani pobytu na území České republiky. Námitka žalobce, že napadeným rozhodnutím je nejistá budoucnost jeho i jeho rodiny, neboť doplňková ochrana mu nemusí být prodloužena, je absurdní. Žádný z cizinců, jemuž je ze zákonem stanovených důvodů udělena doplňková ochrana, což je forma mezinárodní ochrany pouze dočasně udělená cizincům, kteří nesplňují podmínky pro azyl, ale hrozí jim v zemi původu vážné nebezpečí, jako je mučení, nelidské zacházení, hrozba smrti nebo ozbrojený konflikt, nemůže předpokládat a s ohledem na opakované prodlužování této ochrany se legitimně domáhat udělení nejvyššího pobytového oprávnění a argumentovat dobou, po kterou mu byla tato ochrana poskytována. Soud se tedy ztotožňuje se závěrem žalovaného, že v daném případě není napadeným rozhodnutím nepřiměřeně zasaženo do osobního a rodinného života žalobce, a i tuto žalobní námitku shledal soud nedůvodnou.

47. K námitce, že napadeným rozhodnutím v samotném důsledku nebylo rozhodnuto pouze o tom, zda žalobce získá povolení k trvalému pobytu či zda zůstane v pozici doplňkové ochrany, ale též o tom, zda žalobce bude moci pobývat v České republice anebo zda své právo pobytu ztratí, soud konstatuje, že žalobce má právo před koncem platnosti doplňkové ochrany požádat o její prodloužení (což žalobce již učinil, jak sdělil při jednání soudu dne 24. 11. 2025), event. zažádat o doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny. Právě ve správním řízení o prodloužení doplňkové ochrany může žalobce vysvětlit všechny své důvody, na jejichž základě by mu měla být doplňková ochrana prodloužena. Stejně tak by tomu bylo v případě, že by bylo proti žalobci zahájeno řízení o odnětí doplňkové ochrany (např. proto, že se situace v Sýrii změnila natolik, že by žalobcův návrat byl již možný). Proti rozhodnutí o neprodloužení či odnětí doplňkové ochrany je zachována možnost podání žaloby u soudu. Až tedy rozhodnutím o (ne)prodloužení platnosti doplňkové ochrany či jejím odejmutí je rozhodováno o tom, zda žalobce ztratí právo pobytu v České republice či nikoli. neboť pominou důvody pro její udělení.
48. Závěrem soud opětovně zdůrazňuje závažnost jednání žalobce, přičemž šlo o úmyslné jednání žalobce, kterým je ohrožena i bezpečnost České republiky. Za popsané situace je soud přesvědčen, že neudělením povolení k trvalému pobytu žalobci nedošlo k porušení práv žalobce, jeho manželky a dětí dle českého právního řádu a mezinárodních závazků.
49. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu vyhodnotil v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. Současně soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje: I. T.

51. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyla soudem osobám zúčastněným na řízení uložena žádná povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 24. listopadu 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v.r.
samosoudkyně